

НАУКОВИЙ ЖУРНАЛ

ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ ПРАВНИЧИЙ ЧАСОПИС

№ 4
2018

Зареєстровано Державним комітетом телебачення і радіомовлення України
Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації: Серія KB № 15252-3824P
від 22.06.2009 р.

Виходить з 1997 р. До 2006 р. - "Вісник Одеського інституту внутрішніх справ". Щоквартальник

Засновник:
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР:
Катеринчук І.П.,
доктор юридичних наук

ЗАСТУПНИК ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА:
Кузніченко С.О.,
доктор юридичних наук, професор

ВІДПОВІДАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР:
Ісаєнко М.М.,
кандидат педагогічних наук

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Албул С.В., кандидат юридичних наук
Берlach А.І., доктор юридичних наук
Бутенко В.Г., доктор педагогічних наук
Грохольський В.Л., доктор юридичних наук
Єськов С., Ph.D., Associate Professor
Конопельський В.Я., доктор юридичних наук
Марковська Г., Ph.D., Associate Professor
Меркулова В.О., доктор юридичних наук

Пойман П., Ph.D.
Саакян М.Б., доктор юридичних наук
Тарасенко В.Є., доктор юридичних наук
Цільмак О.М., доктор юридичних наук
Яковенко С.І., доктор психологічних наук
Ярмакі Х.П., доктор юридичних наук
Ярмиш О.Н., доктор юридичних наук

Друкується за рішенням
Вченої ради
Одеського державного університету
внутрішніх справ
Протокол № 4 від 26.12.2018 р.

*Журнал входить до переліку наукових фахових
видань, в яких можуть
публікуватися результати дисертаційних
робіт на здобуття наукових ступенів
доктора і кандидата юридичних наук.
Затверджено рішенням Атестаційної колегії
Міністерства від 26 червня 2014 року.*

Друковані матеріали виражають позицію
авторів, яка не завжди поділяється редакційною
колегією. Відповідальність за зміст статті,
достовірність фактів, статистичних даних,
точність викладеного матеріалу покладається
на авторів або осіб, які його подали.

Повне або часткове передрукування матеріалів,
виданих у журналі “Південноукраїнський
правничий часопис”, допускається лише
з письмового дозволу редакції.
При передрукуванні матеріалів посилання
на “Південноукраїнський правничий часопис”
обов’язкове.

Вимоги до авторських оригіналів статей

Обсяг статті має бути обсягом від
8 до 20 сторінок, включаючи ілюстрації,
таблиці, графіки, список використаних джерел.
Стаття повинна містити назву, анотації та ключові
слова українською, російською та англійською
мовами; середній обсяг анотації українською та
російською мовами – не менш як 400 друкованих
знаків, англійською мовою – не менш як
1800 друкованих знаків.

Технічні вимоги:

- поля верхні та нижні, ліві і праві – 2,0 см.
- міжрядковий інтервал – 1,5
- шрифт «Times New Roman» – 14
- абзацний відступ – 0,5 см.
- текст вирівнюється по ширині.

Посилання на джерела необхідно робити
по тексту у квадратних дужках із зазначенням
номерів сторінок відповідно джерела.

Список використаних джерел подається
наприкінці статті в порядку згадування
джерел та має бути оформлений відповідно
до існуючих стандартів бібліографічного опису
(див.: розроблений в 2015 році Національний
стандарт України ДСТУ 8302:2015 «Інформація
та документація. Бібліографічне посилання.
Загальні положення та правила складання».

Адреса редакції

Україна, 65014, м. Одеса, вул. Успенська, 1
тел. (048) 738-06-13
E-mail: editor@sulj.oduvs.od.ua
Веб-сайт: www.sulj.oduvs.od.ua

ЮРИДИЧНА ПРИРОДА НЕТИПОВИХ ПРАВОВИХ ПРИПИСІВ

Суханова Д. С.

У науковій статті досліджується феномен нетипових правових приписів у механізмі правового регулювання. Аналізуються проблеми теорії і практики застосування норми права та правового припису, проводиться аналіз позиції вчених про їх види. Також у статті розглядається внутрішня будова правових приписів та обґрунтовуються положення про необхідність їх класифікації. Визначається характер співвідношення та взаємодії правового припису з прийомами юридичної техніки. Формулюються висновки про те, що норма права та правовий припис взаємодіють як зміст та форма, ціле та частина.

Ключові слова: правовий припис, правова норма, юридична техніка, юридична конструкція, нетиповий правовий припис, преюдиція, дефініція, презумпція, фікція.

В научной статье исследуется феномен нетипичных правовых предписаний в механизме правового регулирования. Анализируются проблемы теории и практики применения нормы права и правового предписания, проводится анализ позиций ученых об их видах. Также в статье рассматривается внутреннее строение правовых предписаний и обосновываются положения о необходимости их классификации. Определяется характер соотношения и взаимодействия правового предписания с приемами юридической техники. Формулируются выводы о том, что норма права и правовое предписание взаимодействуют как содержание и форма, целое и часть.

Ключевые слова: правовое предписание, правовая норма, юридическая техника, юридическая конструкция, нетипичное правовое предписание, дефиниция, преюдиция, презумпция, фикция.

In the scientific article the phenomenon of atypical legal prescriptions in the mechanism of legal regulation is investigated. The problems of theory and practice of application of the norm of law and legal prescriptions are analyzed, an analysis of the position of scientists about their types is carried out. Also, the article considers the internal structure of legal regulations. An analysis of the positions of scientists regarding the essence of atypical legal requirements is carried out. Atypical legal requirements should be separated from the rules of law. In modern legal doctrine, atypical legal prescriptions are interpreted mainly through the prism of the atypical element of the system of law. An attitude is expressed mainly in the fact that they are deprived of the traditional logic of the rule of law, by virtue of which they appear compositionally imperfect, structurally incomplete. Atypical legal prescriptions regarding the norm of law and the system of law are of subsidiary nature, they serve as the circumstances contributing to the composition of the law, and also connects all its elements to a single integrity. The character of the relationship and interaction of the atypical legal prescriptions with the legal technique is determined. The conclusions are drawn that the norm of law and legal prescription interact as content and form, whole and part. Unusual regulatory requirements are extremely numerous in nature and content, and they are also diverse in purpose. In the process of considering the legal nature of atypical legal prescriptions, a special place is the stage of isolation and systematization of the latter. The position that the problem of classification of atypical legal

prescriptions remains unresolved to the end is characterized. To date, in domestic law there is no single classification of atypical legal prescriptions. In general, the operation of atypical legal regulations provides a general predictability of the mechanism of legal regulation of the legal system, and therefore promotes the freedom of action of subjects of law.

Key words: legal regulation, legal prescription, legal norm, legal technique, technical legal construction, atypical rule, prejudice, definition, presumption, fiction.

Постановка проблеми та її актуальність. Проблема наукового осмислення юридичної природи правових явищ нетипового характеру, які не укладаються в загальноприйняту в науці класичну модель норми права, та їх місця в системі права існує давно. Слід зазначити, що в науці немає єдності щодо питання про сутність та види правових приписів. Одним з головних завдань правотворчої діяльності є правильне формулювання тексту нормативно-правового акта, використання в повному обсязі потенціалу нетипових правових приписів. Однак зазначені завдання далеко не завжди виконуються. Їх вирішенню, зокрема, перешкоджає недостатнє теоретичне та наукове опрацювання як загальної теорії нетипових правових приписів, так і недостатнє врахування в цьому питанні зарубіжного досвіду.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням нетипових правових приписів займалися такі видатні вчені, як: С. Алексєєв, В. Бабаєв, М. Вовченко, В. Горшенев, В. Карташов, Л. Луць, П. Рабінювич, О. Скакун та інші. Серед досліджень останніх часів можна назвати праці М. Давидової, Д. Смирнова, Н. Стеценка, О. Ульяновської. Кожен з перелічених науковців звертає свій погляд на цю проблему.

Метою цієї статті є виявлення особливостей найбільш значимих аспектів, пов'язаних як з юридичною природою нетипових правових приписів, так і з особливостями їх використання.

Виклад основного матеріалу. Необхідно зазначити, що в науці є різні підходи щодо питання сутності та видів нетипових правових приписів. Пов'язано це з різними поглядами авторів на сутність норми права [1; 2; 6]. У цілому більшість авторів поділяють думку про особливий характер нетипових правових приписів, а також про те, що їх поява є результатом вдосконалення нормативного регулювання та спеціалізації нормативно-правових приписів [3, с. 36-39].

Нетипові правові приписи мають бути відокремлені від норм права. Для того щоб визначити сутність та природу нетипових правових приписів, слід виділити їхні специфічні властивості. Вихідним науковим положенням при цьому може бути висновок про те, що позбавлені традиційної логічності норми права не містять або майже не містять деяких її природних елементів, через що виглядають композиційно незавершеними, але самостійно виконують важливу роль у нормативному регулюванні. Нетипові ж нормативні приписи «нетипові» тому, що несуть у собі свого роду незавершені

риси моделі права [4, с. 113-118]. Так, О. Скаун називає ці норми правовими приписами «нестандартного» характеру, в яких відсутні ті чи інші властивості, ознаки, об'єктивно притаманні класичній моделі норми права [5, с. 304]. Аналогічної позиції дотримується В. Бабаєв, він наголошує на тому, що існують приписи, що не вкладаються в поняття юридичної норми [2, с. 405-406]. Своєю чергою М. Вопленко зазначає, що право не зводиться тільки до норм: поряд з ними є і діють різноманітні види загальних правових приписів: правові декларації, правові визначення, принципи і, на решті, норми [цит. за 7, с. 10]. У зв'язку із цим слушною вбачається думка О. Ульяновської про те, що норма права – класична композиція нормативного припису. Проте не всі нормативні приписи являють собою модель норми права і тому немає достатніх підстав ототожнювати багато з них з нормою права [8, с. 98-99]. Можна погодитися з Д. Смирновим в тому, що, як і будь-який нормативно-правовий припис, нетипові нормативно-правові приписи також закріплюються в нормативно-правових актах (тобто мають форму), а також несуть у собі смислове навантаження (тобто мають зміст) [9, с. 20-21]. На думку Н. Стеценка, норма права та нормативно-правові приписи взаємодіють як зміст і форма. Змістом є норма права, елементи якої закріплюються у формі двох нормативно-правових приписів [10, с. 215].

Наукова думка констатує, що нетипові правові приписи – це приписи «нестандартного» характеру, у яких відсутні ті чи інші властивості, ознаки, моменти, об'єктивно властиві класичній моделі норми права. Саме тому що вони нестандартні називаються «нетиповими» правовими приписами. Цим приписам притаманні такі ознаки, як: 1) субсидіарний, допоміжний характер, тобто вони допомагають основним нормам додати завершеність і повноту права, але водночас визначають сутність, призначення основних (типових) норм, завдання, цілі, зміст правового регулювання в цілому; 2) вони безпосередньо не регулюють суспільні відносини, а діють у комплексному поєднанні з регулятивними та охоронними нормами, утворюючи з ними єдиний регулятор. За допомогою цих приписів нормативно-правовому регулюванню надається узгодженість, взаємопов'язаність, логічна цілісність [7, с. 10-11].

Можна підсумувати, що, справді, право не зводиться тільки до норм і їх сукупності, тому що норма виступає лише одним із засобів прояву права. Отже, коли йдеться про нормативне регулювання, необхідним стає системний підхід до його сутності, тобто важливе ототожнення нормативного регулювання і з правовими нормами, а також з усім комплексом правових приписів. Нетипові нормативні приписи надзвичайно численні за природою та змістом, також вони різноманітні за своїм призначенням. Отже, даючи їх класифікацію, важливо розкрити природу, зміст та призначення кожної з них.

Як уже було зазначено, низка авторів не виділяють нетипові правові приписи в окрему групу, а фактично розглядають їх як окремі різновиди норм права. Так, М. Марченко виділяє залежно від змісту, цільового призначення та характеру викладу такі види норм: норми-принципи, норми-визначення (дефініції), норми-цілі і норми-розрахунки [1, с. 582-583]. Низка авторів намагається провести класифікацію нетипових нормативно-правових приписів, використовуючи для цього досить різні підстави. Наприклад, С. Алексєєв поряд

з групами регулятивних і охоронних норм виділяє особливу групу спеціалізованих норм, в яку включає такі види норм, як: загальні приписи; дефінітивні приписи; оперативні приписи; колізійні приписи. При цьому перші три види норм автор включив в особливу групу узагальнюючих приписів, вказуючи, що вони є немовби «нормами про норми» [11, с. 319-320]. В. Горшенев запропонував одну з перших класифікацій нетипових нормативних приписів, він правові приписи розділив на три групи. До першої групи входять нормативні приписи, що відрізняються більшим ступенем нормативності. До цієї групи автор відносить такі правові приписи, як планові завдання, рекомендації, терміни і преюдиції [4, с. 113]. До другої групи входять нормативні узагальнення, що характеризуються тим, що в їхніх нормативних приписах міститься частка припущення, відносність стану. Причому умовність таких нормативних приписів покликана забезпечити стабільність ситуації, коли характер фактичних обставин, що підлягають правовій оцінці, надзвичайно невизначений. До цієї групи відносяться презумпції та фікції. У третю групу об'єднані нормативні розпорядження, що виконують функції свого роду трафарету, вони призначені для того, щоб з їх допомогою можна було засвідчити юридичну характеристику визначеної фактичної обставини, реальність стану, що має юридичне значення. До цієї групи відносяться дефініції та юридичні конструкції [4, с. 113-118].

В. Лазарєв і С. Липень виділяють особливу групу спеціалізованих норм, в яку включають дефінітивні норми, норми-принципи, оперативні норми і колізійні норми [12, с. 305]. О. Кузнєцова пропонує відносити до числа спеціалізованих (нетипових) норм норми-принципи, норми-дефініції, норми-презумпції, норми-фікції, оперативні і колізійні норми [13, с. 3]. В. Бабаєв залежно від критерію функцій у механізмі правового регулювання виділяє дві основні групи норм: вихідні правові норми і норми-правила поведінки. Вихідні норми він поділяє на норми-засади, норми-принципи, визначально-установчі норми і норми-дефініції [2, с. 67-69]. Аналогічної позиції дотримувався М. Байтін [14, с. 213-216].

Варто звернути увагу на класифікацію, яку представляє В. Карташов. Автор виділяє такі різновиди (в термінології автора – нестандартних нормативно-правових приписів): норми-принципи; юридичні цілі; нормативні довідки; легальні юридичні дефініції; нормативно-правові малюнки; нормативно-правові формули; нестандартні нормативно-правові приписи-терміни [3, с. 140-148]. Ще одну класифікацію пропонує М. Давидова. На думку автора, всі нетипові нормативно-правові приписи можна класифікувати на такі види: 1. Нетипові за формою (наприклад, таблиці, знаки охорони праці та ін.). 2. Нетипові за змістом (наприклад, норми-принципи, норми-дефініції, колізійні норми та ін.) [6, с. 140-148]. Схожою виявляється класифікація Г. Денисова. Отже, автор виділяє в складі нетипових правових приписів правові презумпції, правові фікції, правові аксіоми, юридичні конструкції, правові символи, концепції нормативних правових актів [15, с. 93]. Такої думки дотримується й А. Лушников, він акцентує увагу на таких видах нетипових правових приписів, як: норми-принципи, норми-визначення (дефініції), норми-декларації (цілі, заяви про наміри), норми-правові презумпції, норми-аксіоми, норми-фікції [16, с. 142-146].

Отже, нетипові правові приписи підсилюють нормативні властивості права різного роду відтінками та додають праву як цілісній системі композиційну завершеність та повноту.

Висновки. Проведений аналіз наявних позицій учених щодо сутності нетипових правових приписів надає підстави резюмувати, що в сучасній правовій доктрині останні інтерпретуються переважно крізь призму нетипового елемента системи права. Нетиповість виражається головним чином у тому, що вони позбавлені традиційної логічності норми права, не містять або майже не містять деяких її природних елементів, через що виглядають композиційно недосконалими, структурно незавершеними. Нетипові правові приписи стосовно норми права та системи права мають субсидіарний характер, виконують роль обставин, що доповнюють композицію права, а також зв'язують усі його елементи в єдину цілісність. Як впливає з огляду проаналізованих джерел, проблема класифікації правових приписів також залишається не вирішеною до кінця. Позицій дуже багато. Але більшість з них обмежуються лише по суті переліченням правових приписів.

Література

1. Марченко М.Н. Теория государства и права / М.Н. Марченко, Е.М. Дерябина. Москва : Проспект, 2015. 720 с.
2. Теория государства и права : учебник для вузов / под ред. В.К. Бабаева. Москва : Юрист, 2004. 592 с.
3. Карташов В.Н. Теория правовой системы общества : учебное пособие. В 2 т. Т. I; Яросл. гос. ун-т. Ярославль : ЯрГУ, 2005. 547 с.
4. Горшенев В.М. Нетипичные правовые предписания. *Советское государство и право*. 1978. № 3. С. 113-118.
5. Скакун О.Ф. Теория государства и права : учебник. Харьков : Консум : Ун-т внутр. дел, 2000. С. 304.
6. Давыдова М.Л. Нормативно-правовое предписание: природа, типология, технико-юридическое оформление. Санкт-Петербург : Изд-во Р. Асланова «Юридический центр Пресс», 2009. 216 с.
7. Баранов А.В. К вопросу о нетипичных нормах права. *Правовые проблемы укрепления Российской государственности* : сб. науч. работ. Вып. 46. Томск : ТГУ, 2010. С. 10-11.
8. Правові фікції як нетипові нормативні приписи / О.В. Ульяновська. *Актуальні проблеми держави і права*. 2004. Вип. 22. С. 98-100.
9. Смирнов Д.А. Нетипичные нормативно-правовые предписания в системе норм трудового права. Москва : Проспект, 2015. 152 с.
10. Норма права та нормативно-правовий припис: загальнотеоретичні аспекти / Н.В. Стечик. *Публічне право*. 2016. № 4. С. 212-219.
11. Общая теория права : учебник / С.С. Алексеев. 2-е изд. Москва : Проспект, 2008. 565 с.
12. Лазарев В.В. Теория государства и права : учебник для академического бакалавриата / В.В. Лазарев, С.В. Липень. 5-е изд., испр. и доп. Москва : Издательство Юрайт, 2015. 521 с.
13. Кузнецова О.А. Специализированные нормы российского гражданского права: теоретические проблемы : дис. ... д-ра юрид. наук. 12.00.02. Екатеринбург, 2007. 430 с.
14. Байтин М.И. Сущность права (Современное нормативное правопонимание на грани двух веков). Саратов, 2001. 416 с.
15. Денисов Г.И. Юридическая техника: теория и практика. *Журнал российского права*. 2005. № 8. С. 86-96.
16. Лушников А.М. Теория государства и права. Базовый курс. Москва : Юрлитинформ, 2013. 272 с.

Суханова Д. С.,
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри державно-правових дисциплін
Одеського державного університету
внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ ПРАВОВОЇ ДЕМОКРАТИЧНОЇ ДЕРЖАВИ

ОРГАНІЗАЦІЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В ЄС: ВИВЧЕННЯ ПОЗИТИВНОГО ДОСВІДУ.....	3
Вдовиченко О. М.	
ОСОБЛИВОСТІ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ.....	8
Єренко Д. В.	
ДОТРИМАННЯ ПРИНЦИПУ ПРОПОРЦІЙНОСТІ ПІД ЧАС ОБМЕЖЕННЯ ПРАВА НА СВОБОДУ РЕЛІГІЇ.....	11
Івженко Д. А.	
ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ АНТИКОРУПЦІЙНИХ ЗАХОДІВ У КАЗАХСТАНІ: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ.....	15
Пархоменко-Куцевіл О. І.	
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ПРОВЕДЕННЯ РЕФОРМ СИСТЕМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	19
Солопова І. В.	
ЩОДО РОЗМЕЖУВАННЯ ПОНЯТЬ «МЕДІАЦІЯ», «ДОСУДОВЕ УРЕГУЛЮВАННЯ СПОРУ» ТА «УРЕГУЛЮВАННЯ СПОРУ ЗА УЧАСТЮ СУДДІ».....	24
Степанова Т. В.	

ПРОТИДІЯ ЗЛОЧИННОСТІ: ПРОБЛЕМИ ПРАКТИКИ ТА НАУКОВО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯВИЩА ДИТЯЧОЇ БЕЗПРИТУЛЬНОСТІ.....	28
Андрухів О. І.	
ПОНЯТТЯ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ І ПОРЯДКУ ЯК ОБ'ЄКТА ВЗАЄМОДІЇ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	32
Барба В. Є.	
ПОЛІТИКА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ В НОВЕЛАХ ЗАКОНОДАВСТВА ДЕЯКИХ КРАЇН СВІТУ.....	37
Гребенюк М. В., Яновська О. Є.	
МОДЕЛІ ЧЕРГОВОЇ ЧАСТИНИ ОРГАНУ ПОЛІЦІЇ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН СВІТУ.....	41
Домброван Н. В.	
ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ РОДОВОГО ОБ'ЄКТА ДЛЯ ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТАТТЕЮ 112 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ.....	46
Кияшко О. О.	
ВЗАЄМОДІЯ ПОЛІЦІЇ З ІНШИМИ СУБ'ЄКТАМИ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ.....	50
Коваленко А. В.	
НОВЕЛИ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ЩОДО ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ.....	54
Корнієнко М. В., Лабунь А. В.	
ЗНАЧЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОЗНАК ОСОБИ ЗЛОЧИНЦЯ: КРИМІНОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ.....	58
Куликович А. Ю.	
ЗАГАЛЬНОСОЦІАЛЬНІ ТА СПЕЦІАЛЬНО-КРИМІНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПРОСТИТУЦІЇ.....	61
Кучанська Л. С.	
ПОЗБАВЛЕННЯ ПРАВА ОБІЙМАТИ ПЕВНІ ПОСАДИ АБО ЗАЙМАТИСЯ ПЕВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ЯК ЗАСІБ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНАМ ПРАЦІВНИКАМИ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ (ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ).....	64
Метельський І. Д.	

ВИКОРИСТАННЯ СЦЕНАРНОГО ПІДХОДУ ПІД ЧАС ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ.....	68
Титаренко О. О.	

ПРАВОВА СИСТЕМА: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

ГЕНЕЗА НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У ПИТАННІ ВИЗНАЧЕННЯ ПРАВООХОРОННОЇ ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВИ.....	72
Дем'янчик В. В.	

ОРГАНИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЯК ЕЛЕМЕНТИ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ.....	75
Карагіоз Р. С.	

КРИТЕРІЇ КЛАСИФІКАЦІЇ МІЖНАРОДНИХ ПРАВОВИХ СТАНДАРТІВ І МОЖЛИВІСТЬ ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ ДЛЯ СИСТЕМАТИЗАЦІЇ МІЖНАРОДНИХ ПРАВОВИХ СТАНДАРТІВ ДОКАЗУВАННЯ.....	80
Крет Г. Р.	

МОВНИЙ СЕКСИЗМ: СТАН І ТЕНДЕНЦІЇ (ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ).....	84
Мінченко О. В.	

ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ УЯВЛЕНЬ ПРО ПОМИЛКИ У ВИКОРИСТАННІ ЗАКОНОДАВЧОЇ ТЕХНІКИ ЯК ПІЗНАВАЛЬНА ОСНОВА НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ЇХНІХ ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИХ АСПЕКТІВ.....	88
Наставний Б. Е.	

ЮРИДИЧНА ПРИРОДА НЕТИПОВИХ ПРАВОВИХ ПРИПИСІВ.....	92
Суханова Д. С.	

СИСТЕМА ПРИНЦИПІВ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА, ЩО ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ ПІД ЧАС ЗБРОЙНИХ КОНФЛІКТІВ.....	95
Ярмакі В. Х.	

ПРОБЛЕМИ ЦИВІЛЬНОГО ТА ГОСПОДАРСЬКОГО ПРАВА

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ АНТИДЕМПІНГОВОГО МИТА В УКРАЇНІ.....	99
Атаманчук Н. І.	

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ОБ'ЄКТІВ ПОДАТКУ НА НЕРУХОМО МАЙНО, ВІДМІННЕ ВІД ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ, В УКРАЇНІ.....	103
Боксгорн А. В.	

ВІДНОВЛЕННЯ ПОЗОВНОЇ ДАВНОСТІ: МЕЖІ СУДДІВСЬКОЇ ДИСКРЕЦІЇ.....	108
Гуйван П. Д.	

НОВІ ЗАСОБИ ДОКАЗУВАННЯ В ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ В СВІТЛІ СУДОВОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ.....	113
Дрішлюк В. І.	

ШЛЯХИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ДОВІРЧИХ ПОСЛУГ У НОТАРІАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	118
Костенко О. В., Костенко В. В.	

ОСНОВНІ ЗАСАДИ РЕГУЛЮВАННЯ СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН У США.....	123
Менджул М. В.	

ВИЯВЛЕННЯ ОЗНАК НЕЗАКОННОГО ВИКОРИСТАННЯ ЗНАКА ДЛЯ ТОВАРІВ І ПОСЛУГ, ФІРМОВОГО НАЙМЕНУВАННЯ, КВАЛІФІКОВАНОГО ЗАЗНАЧЕННЯ ПОХОДЖЕННЯ ТОВАРУ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ ШЛЯХОМ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЇ, ОТРИМАНОЇ ПІД ЧАС КОНФІДЕНЦІЙНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА.....	127
Пашаєв А. З., Чепіль О. С.	

ЗАГАЛЬНОЄВРОПЕЙСЬКА МОДЕЛЬ СУДОВОГО ЗАХИСТУ КОЛЕКТИВНИХ ПРАВ ТА ІНТЕРЕСІВ СПОЖИВАЧІВ.....	131
Степаненко Т. В.	

СУТНІСТЬ АУДИТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ.....	136
Томіна В. Ю.	

Наукове видання

Південноукраїнський правничий часопис
4'2018, Ч. 1

Науковий журнал

Комп'ютерне верстання Кузнєцова Н. С.

Формат 60х90/8. Гарнітура «Trebuchet MS».
Папір офсетний. Цифровий друк. Обл.-вид. арк. 20,13. Ум.-друк. арк. 16,51. Зам. № 0419/77
Підписано до друку 08.10.2018. Наклад 100 прим.

Видавництво і друкарня – Видавничий дім «Гельветика»
73021, м. Херсон, вул. Паровозна, 46-а, офіс 105.
Телефон +38 (0552) 39-95-80
E-mail: mailbox@helvetica.com.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 6424 від 04.10.2018 р.